

KUVA-1: Ranskan kansalliskokouksen UAP-symposiumin osallistujia rakennuksen pääovella

Aloite oli erinomainen. Sisältö oli merkittävää. UAP-ilmiöitä (ilmakehän tunnistamattomat ilmiöt) käsittelevä symposiumi, jonka kansanedustajat Pierre Henriet (Horizons) ja Arnaud Saint-Martin (La France Insoumise) järjestivät maanantaina 29. kesäkuuta Ranskan kansalliskokouksessa, toi tunnistamattomia lentäviä esineitä käsittelevän aiheen jälleen menestyksekkäästi esiin Ranskan poliittisten instituutioiden ytimessä. Neljän tunnin keskustelu ja vilkas vuoropuhelu yleisön kanssa vastasivat haasteeseen, jossa pyrittiin samanaikaisesti tuomaan esiin Ranskan UAP-tutkimusta, osoittamaan vielä ratkaistavat tieteelliset epävarmuustekijät sekä korostamaan tarvetta käsitellä aihetta, joka on luonteeltaan paljon poliittisempi kuin miltä se ensi näkemältä saattaa vaikuttaa. Tämä oli Ensimmäinen askel kansanedustajille itselleen ja jättiharppaus instituutiolle?

Julkaistu 4. heinäkuuta 2026

Kirjoittanut [Charles-Maxence Lavet](#)

■ [Horizon](#) ■ [Parlamentti Pierre Henriet](#) ■ [Arnaud Saint-Martin](#)

■ [France Insoumise](#) ■ [Alexandre Sheldon-Duplaix](#) ■ [Aihe](#) ■ [Symposiumi](#)

”Aihe herättää hymyä, ja tiedämme sen”, myönsi kansanedustaja Pierre Henriet (Horizons) avauspuheenvuorossaan. ”Siinä on sitä epätavallisuuden leimaa, joka takaa hyvät otsikot. Tämän symposiumin julkistamisen jälkeen olemme havainnoineet sitä luonnollisesti seurannutta tiedotusvälineiden uutisointia: stereotypioita, kuvituksina käytettyjä pieniä lentäviä lautasia ja viisastelevia silmäniskuja. Emme valita siitä, ja hymyilemme yhdessä teidän kanssanne.”

TIETEEN KOSKEMATTOMAT

”Tämä aihe herättää ristiriitaisia ja kaksijakoisia reaktioita, jotka vaihtelevat hämmästyksen ja naurahtelun välillä”, jatkoi kansanedustaja **Arnaud Saint-Martin** (La France Insoumise) avauspuheenvuorossaan. Tiedesosiologi ja CNRS:n tutkimusjohtaja (joka on tällä hetkellä parlamenttikauden ajan virkavapaalla), on itsekkin harrastanut taivaan tutkimusta, muisteli: ”Uskotko sinä todella siihen, ihmiset ovat kysyneet minulta.” ”Miksi järjestää tällainen symposiumi?” ”Mitä järkeä siinä on?” ”Meitä vainoaa amerikkalainen lähestymistapa. Tiedämme nimittäin, että 89 prosenttia maailmanlaajuisista havainnoista tulee Yhdysvalloista, mutta asioita tapahtuu toki myös Ranskassa”, totesi Arnaud Saint-Martin.

Miten viranomaiset järjestävät niiden havaintojen tutkimuksen, jotka ovat jääneet tähän päivään mennessä selittämättömiksi? Jotta tämä aihe saataisiin pois siihen erikoistuneiden foorumien piiristä ja myös fantasioille voitaisiin myös laittaa loppupiste, nämä kaksi kansanedustajaa (Pierre Henriet ja Arnaud Saint-Martin) – molemmat Ranskan parlamentin tieteellisen ja teknologisen arvioinnin toimiston (OPE CST) jäseniä – kokosivat yhteen tutkijoita, insinöörejä, upseereita, virkamiehiä sekä niin sanottuja ”vakavia” havainnoijia.

Heidän joukossaan oli **Luc Dini** Sigma2-komissiosta. **Sigma2**-komissio toimii A3F:n, Ranskan ilmailu- ja avaruusalalan ammattilaisten yhdistyksen, UFO-työryhmänä. Puhujiin kuuluivat myös datatutkija ja **UAP Check**-verkoston perustaja **Michaël Vaillant** sekä toimittaja ja voittoa tavoittelemattoman järjestön **Sentinel News** perustaja **Baptiste Friscourt**. Friscourt suorittaa parhaillaan tohtorintutkintoa Burgundin yliopistossa keskittyen ilmakehän tunnistamattomiin ilmiöihin (UAP). Muitatutkijoita ovat tiedesosiologi **Pierre Lagrange**, **Frédéric Courtade** ja **Gilles Munsch** GEIPAN-järjestöstä sekä kaksi Ranskan ilmailu- ja avaruusvoimien edustajaa.

MAAILMOJEN RISTEYSKOHTA

Toimittajia, järjestöjen edustajia, asiantuntijoita ja aiheesta kiinnostuneita ”tavallisia kansalaisia”... oli läsnä auditoriossa lähes 250 henkeä. Heidät oli valittu satojen verkossa lähetettyjen ilmoittautumispyyntöjen joukosta.

Useat osallistujat olivat saapuneet **Italiasta, Portugalista, Sveitsistä, Saksasta** ja **Espanjasta**. Yksi symposiumin puhujista, Philippe Ailleris, joka on toiminut Euroopan avaruusjärjestön projektipäällikkönä viimeiset kolmekymmentäviisi vuotta, oli saapunut **Alankomaista**.

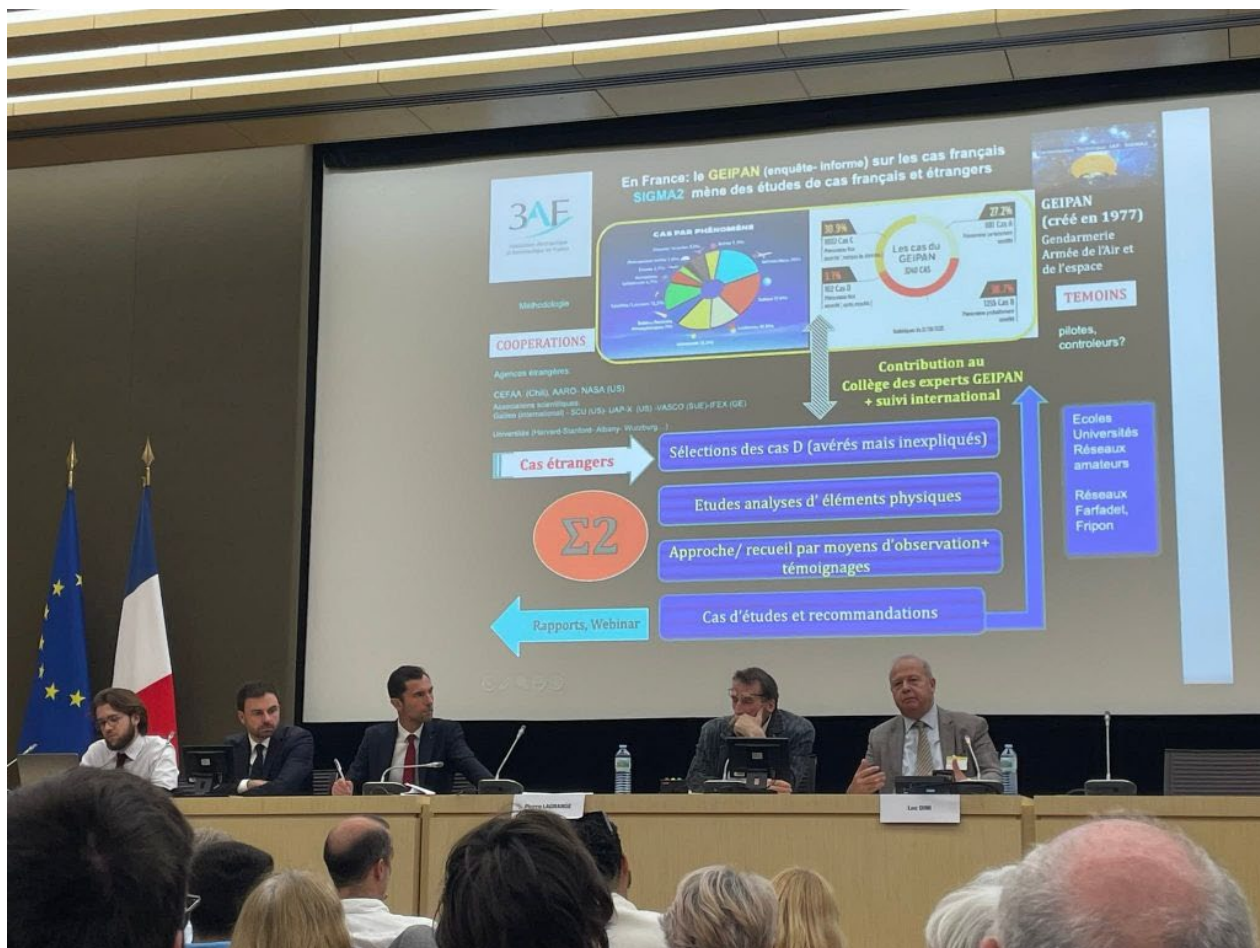
Paikalla oli lukuisia kuvausryhmiä – muun muassa Arte Germanyn, parlamentin kuvausryhmien sekä riippumattomien tuotantoryhmien ammattilaisia. Näihin kuuluivat esim. *Et Pan!*-kanavan **Simon Méheusin**, *The Paranormal Show* -ohjelman Evan ja Grégoiren sekä useiden erikoistuneiden YouTube-kanavien kamerahenkilökuntaa. Tämä loi Victor Hugo -salin tapahtumalle kongressin kuulemistilaisuuden kaltaisen vilkkaan ilmapiirin.

Yleisön joukosta saattoi havaita ranskalaisen elokuvantekijän **Dominique Filholin**, elokuvan Valensole 1965 ohjaajan hänen tavaramerkkinään olevan lippalakkinsa alla; toimittaja **Jean-Pierre Troadecin**, jolla oli hopeiset hiukset (*Que sais-je?*-sarjan teoksen *Les OVNI*s kirjoittaja); **Jacques Valléen** pitkän siluetin; sekä merihistorioitsija **Alexandre Sheldon Duplaixin** laivastonsinisen raidallisen solmion. **EuroUFO**, **MUFON France**, **SCEAU**, **SUAPS** ja **Repas Ufologiques** -verkosto olivat myös hyvin edustettuina, ja osallistujia saapui Pariisista, Toulousesta, Marseillesta, La Turballesta ja myös muista kaupungeista.

AVOIMET KESKUSTELUT

Pyöreän pöydän keskusteluissa pyrittiin aluksi määrittelemään ilmiön rajat yhteiskuntatieteiden näkökulmasta aina ilmailutekniikan näkökulmaan. Toisessa keskustelussa keskityttiin **GEIPANin** tehtävien ja menetelmien selventämiseen, ja puheenvuoron saivat sen johtaja **Frédéric Courtade** sekä yksi sen tutkijoista (**Gilles Munsch**). Kolmannessa ja viimeisessä istunnossa pyrittiin ottamaan laajempi näkökulma, joka kattoi politiikan ja kansainvälisen ulottuvuuden.

Paikalla oli sosiologi **Pierre Lagrange**, joka on vuosikymmenten ajan analysoinut mekanismeja, joita hän kutsuu ”suureksi kuiluksi”. Tämä kuilu erottaa hänen mukaansa ”viralliset ja tieteelliset” tiedonhankintamenetelmät (*mainstream science*, suom. huomautus) vaikkapa kansanperinteeseen tai ns. ”irrationaaliseen” tiedonhankintaan liittyvistä menetelmistä, jollaisia olisivat tämän katsantokannan mukaan esim. ufologia ja parapsykologia. Lagrange kertoi myös, kuinka salaliittoteorioita koskevat syytökset ovat viimeisten 25 vuoden aikana, *X-Files*-aikakaudesta (?) lähtien, suurelta osin syrjäyttäneet aiemmat irrationaalisuutta koskevat syytökset.

KUVA-2

Toisessa ääripäässä tutkitun tiedon tarvetta korostivat symposiumin ”tieteellisimmät” puhujat. Euroopan avaruusjärjestön (ESA) projektipäällikkö **Philippe Ailleris** selitti, miksi ufo-ilmiö on edelleen haaste havainnoinnin, tietojen tuottamisen ja epävarmuuden hallinnan kannalta.

B Luc Dini , Sigma2-komission puheenjohtaja ja Thalesin ylin johtohenkilö, päätti esityksensä kannustamalla sekä siviili- että sotilaslentäjiä ilmoittamaan havainnoistaan tutkimuksen edistämiseksi.

KUVA-3

Saman viestin toisti **Michaël Vaillant**, Toulousessa toimiva datatutkija, joka on tehnyt yhteistyötä GEIPANin kanssa jo kolmen vuosikymmenen ajan. Hän jakoi ajatuksiaan ennakoivan, oppivan tieteen – ehkä jopa kaksikäyttöisen tieteen – arvosta, joka kykenee samanaikaisesti turvaamaan kansalliset turvallisuusintressit ja säilyttämään akateemisen tutkimuksen avoimuuden. Hän korosti myös standardien tarvetta, kuten yhteistä kehystä, jonka avulla voitaisiin luoda ”ilmiöiden tunnistamiseen ja huomioimiseen liittyviä kansainvälisiä standardeja”.

Toisin sanoen tarvitaan selkeää toimintaa – ja riittäviä resursseja –, jos haluamme kaventaa tuntemattoman aluetta.

Jokainen esitys kesti vain viidestätoista–kaksikymmeneen minuuttiin, ja niitä havainnollistettiin viidellä tai kuudella esitysdialla. Jokainen esitys sai yleisöltä yksimieliset suosionsoitukset.

AMERIKKALAINEN KYSYMYS

Jokainen pyöreän pöydän keskustelu päättyi yleisön kanssa käytävään kysymys- ja vastausosioon. Kysymykset olivat lyhyitä – noin minuutin kestäviä – jotta keskustelu etenisi. Moderaattorit huolehtivat myös sukupuolten tasapainosta. Tämä tarjosi taktisen edun naisille, jotka nostivat kätensä innokkaina. En pystynyt esittämään omia kysymyksiäni Natosta tai syntymässä olevasta maailmanlaajuisesta parlamentaarikkojen liittoumasta. Olin luultavasti liian kaukana eturiveistä – ja liian miehenkin kukaties.

Mutta aivan ensimmäisten joukossa nousi ylös Jacques Valléen naapuri. Hän oli mies, jolla oli laivastoraitainen solmio. Kyseessä oli merivoimien historioitsija **Alexandre Sheldon-Duplaix**. Hän tarttui siihen suureen, sanomattomaan asiaan, joka vaanii mielissämme: ”Yksi kysymys teille, arvoisat parlamentaarikot. Miksi ette ole maininneet amerikkalaisia kollegoitanne, jotka puhuivat täällä - ja vielä viime viikolla? Kontrasti on niin suuri, että se ansaitsee tulla esiin: Floridan edustaja **Luna pyysi Valkoista**

taloa suojelemaan ilmiantajia, jotka kykenevät johdattamaan kenet tahansa halukkaan niille paikoille, joissa löydettyjä (UFO)aluksia säilytetään yhdessä ei-ihmisten kaltaisten biologisten olentojen jäännösten kanssa. (Nämä ovat Lunan lainauksia).”

Puhujakorokkeella levisi hetken epäröinti. Parlamentin jäsenet ja heidän avustajansa vaihtoivat hiljaisia katseita. Sekunnit kuluivat, ja he melkein pidättivät hengitystään. Osa yleisöstä oli ryhdistäytynyt istuimillaan, uteliaina ja iloisina tästä UFO:ihin liittyvän reaalipolitiikan äkillisestä tunkeutumisesta keskusteluun.

Suoralla ja yksiselitteisellä kysymyksellään historioitsija oli osunut juuri siihen, missä oli merkitystä. Hän oli osoittanut tarkalleen sen elefantin käytävällä – tai pikemminkin, tässä tapauksessa, tasavallan kotkan. Alexandre Sheldon-Duplaix oli ottanut esille aiheen, jota ei ollut tarkoitus mainita, mutta joka oli kuitenkin kaikkien mielessä: amerikkalaistyylinen paljastaminen.

Se oli *se* kysymys.

Se, joka oli kaikkien huulilla ja joka oli vaikuttanut suuresti kahden ranskalaisen kansanedustajan poliittiseen tahtoon ottaa aihe esille. Mutta miten sitä voitaisiin käsitellä? Kuinka voitaisiin välttää ylittämästä sitä punaista viivaa, joka muistutti suojakaiteita?

Parlamentaarikkojen osoittaman etäisyyden ja pidättyvyyden takana piili tabu, jonka Sheldon-Duplaix oli avoimesti rikkonut. Tuo tabu koski vuonna 2023 valan alla mainittuja ei-ihmisen kaltaisen olennon biologisia näytteitä. Se koski vuonna 1947 – tai ehkä jopa aiemmin – löydettyjen ”muukalaisalusten” käänteissuunnittelua. *Nyt oli kyse humanoidien kaksijalkaisten tai ”tietoisien” (eli tajuisten) plasmoidien olemassaolosta*, josta **Grusch** raportoi jälleen 9. kesäkuuta 2026 Yhdysvaltain kongressin portailla.

Lyhyesti sanottuna: kuinka välttää menemästä liian pitkälle ja eksymästä Atlantin toiselta puolelta virtaavassa, alati laajenevassa poikkeuksellisten paljastusten vyöryssä?

KESKUSTELUN TILANNE RANSKASSA

Kasvavan epämukavuuden tunteen lieventämiseksi huomautettiin aluksi, että tämä aihe kuului nimenomaan kolmanteen ja viimeiseen pyöreän pöydän keskusteluun – siihen, joka oli omistettu poliittiselle keskustelulle. ”Meillä ei ole kaikkia vastauksia”, lisäsi Ranskan edustaja **Saint-Martin**. ”Tämän konferenssin tavoitteena on siirtää painopiste Ranskaan. Se on panoksemme, josta voidaan toki kiistellä. Mutta me käynnistämme keskustelun.”

Kysymys nousi siis jälleen esiin aivan symposiumin lopussa ja yhä yhtä poliittisesti epäkorrektina kuin aiemminkin. Ranskalainen pidättyvyys? Kontrasti Yhdysvaltain kongressista esiin nouseviin paljastuksiin? Suojelua UFO-ilmiantajille? Tietenkin parlamentin jäsenet olivat asian puolella, selitti **Pierre Henriet**, vaivalloisesti ja monia retorisia varovaisuuksia noudattaen.

KUVA-4

Lopulta entinen Ranskan hallituksen neuvonantaja **Sylvain Maisonneuve** rikkoi jään vakuuttavalla vastauksellaan. ”Kyse on kypsyydestä. Keskustelu ei ole Ranskassa vielä saavuttanut samaa kypsyytasoa kuin Yhdysvalloissa.” Siksi ei ole toistaiseksi mitään järkeä yrittää käsitellä aiheita, jotka ovat liian poikkeuksellisia tai liian kiistanalaisia. Ranskan nykyisen tilanteen ja kansallisen keskustelun nykytilan huomioon ottaen se olisi haitallista.

Paise oli vihdoinkin puhkaistu.

ENSIMMÄINEN ASKEL PARLAMENTIN JÄSENILLE, JÄTTIMÄINEN HARPPAUS INSTITUUTIOILLE...

Tämä ennennäkemätön ranskalainen kokous merkitsee ensimmäistä askelta. Se tarjoaa selkeän kehyksen aloittaa UFO-aiheen ”politisoiminen”, joka on jäänyt Ranskassa parlamentaarisesti unohtuksi marraskuusta 2014 lähtien, jolloin OPECST:n kuulemistilaisuudet ja raportti ranskalaisille ydinvoimalaitoksille suuntautuneista ylilennoista sekä järkyttivät että herättivät viranomaiset.

Mutta senaatissa vuonna 2014 sanaa ”UFO” ei lausuttu kertaakaan. Piti palata marraskuuhun 1954, jolloin Ranskan maaseudulla oli levinnyt kuuluisa (UFO)havaintoaalto – toisinaan jopa pelloille – Pierre Mendès-Francen hallituskaudella. Juuri tuolloin silloinen pääministeri päätti perustaa SEMOC:n, ”salaperäisten taivaankappaleiden” tutkimusyksikön. Tämä ilmavoimien alaisuudessa toiminut virasto oli edelläkävijä GEPAN-yksikölle, joka perustettiin lopulta vuonna 1977: lähes puoli vuosisataa sitten.

”Aihe on siis jo nyt- halusimmepa sitä tai emme- julkisen politiikan kohde”, totesi **Pierre Henriet** – nykyinen kansanedustaja, OPECST:n entinen puheenjohtaja, matemaatikko ja tiedefilosofi – avauspuheenvuorossaan. Entisen ministerineuvonantajan **Sylvain Maisonneuven** loppuesitys tarjosi kansanedustajille useita mahdollisia suuntaviivoja tuleville toimille. Tällainen olisi esim. parlamentaarisen

”Mission Flashin” -lyhytaikaisen tiedonkeruutehtävän toteuttaminen, joka hänen mukaansa ”olisi hyvä idea”. Parlamentin jäsenet ryhtyvät nyt laatimaan suosituksia.

Pierre Henriet ja **Arnaud Saint-Martin** totesivat, että tämän jälkeen seuraa epäilemättä muita aloitteita. He vahvistivat myös, että konferenssin tapahtumat julkaistaan verkossa tallenteena lähipäivinä. ”Täällä ne ovat helposti yleisön saatavilla julkisesti ja täysin avoimesti. Uskomme, että se on myös tärkeää”, Arnaud Saint-Martin korosti loppupuheenvuorossaan ennen kuin hän päätti tämän ennennäkemättömän kokoontumisen, jollaista ei ole aiemmin järjestetty Ranskan maaperällä.

Kaikki kuvat (2-4): Charles-Maxence Layet, lukuun ottamatta otsikkokuvaa (1), jonka on ottanut Francisco Mourao Correa (SUAPS)

Charles-Maxence Layet, joka toimi Euroopan parlamentin avustajana vuosina 2009–2024, on freelance-tiedetoimittaja, joka on erikoistunut uusiin energiateknologioihin ja sähkömagneettiseen kosmokseen. Hän on UFO:ista ja maapallon ulkopuolisen elämän hypoteesista kertovan kirjan ”Orbs Special Contact” päätoimittaja ja kustantaja. Hänen työssään keskitytään ensisijaisesti UAP-ilmiön inhimillisiin ulottuvuuksiin.

Englanninkielisen dokumentin alkuperäinen versio: **Charles-Maxence Layet 4.7.2026 ->**

<https://www.uapcheck.com/news/uaps-enter-the-french-national-assembly-through-the-front-door/3460/>

Tämän tekstin suomennos: **Jouko Kärkelä (FSSACAP@pm.me) 7.7.2026**